

Абажури

Симоненко Василь Андрійович

Ступає ніч ногами бурими
На почорнілий сніготал.
Під віями, як абажурами,
Блищить очей твоїх овал.

А я стою з думками хмурими,
Досада смутку додає:
Чому від мене абажурами
Прикрила сяєво своє?

12.01.1962

Постійна адреса: http://ukrlit.org/symonenko_vasyl_andriiovych/abazhury